

4. Frestur Kjaradóms samkvæmt 14. gr. til að leggja dóm á ágreiningsefni fram-
lengist til 1. desember 1967.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt lögum nr. 55/1962, öðlast þegar gildi
og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 17. maí 1967.

Eggert G. Þorsteinsson.

Hjálmar Vilhjálmsson.

19. maí 1967.

Nr. 84.

REGLUGERÐ

fyrir Vatnsveitu Ölfushrepps, Þorlákshöfn.

1. gr.

Hreppsnefnd Ölfushrepps hefur einkaleyfi til reksturs vatnsveitu og sölu vatns
á því svæði, er hún nær yfir.

2. gr.

Vatnsveitunefnd, sem kosin er af hreppsnefnd til fjögurra ára í senn, annast
öll framkvæmdastörf, viðhald og endurbætur vatnsveitunnar, fjárreiður hennar og
umsjón eigna, í samráði við oddvita og hreppsnefnd. Í vatnsveitunefnd skulu vera
þrír menn og aðrir þrír til vara. Vatnsveitunefnd skiptir sjálf með sér verkum.

3. gr.

Vatnsveitan lætur leggja aðalvatnsæðar um þorpið svo víða, sem fært þykir,
svo að húseigendur eigi greiðan aðgang að þeim í fyrirhuguðu vegarstæði, götu
eða opnu svæði, er lóðir þeirra liggja að. Frá aðalæðum skulu húseigendur leggja
vatnsæðar í hús sín á sinn kostnað.

4. gr.

Hver sá, sem vill komast í samband við vatnsveitu Ölfushrepps í Þorlákshöfn,
skal senda vatnsveitunefnd skriflega umsókn þar um. Umsókninni skulu fylgja
upplýsingar um, hve mikið vatn hlutaðeigandi telur sig þurfa að nota.

5. gr.

Skylt er húseiganda eða lóðareiganda að halda vatnsæðum sínum vel við, og
láta tafarlaust gera við þær, ef leki kemur að þeim eða aðrar bilanir. Hann skal
sérstaklega gæta þess, að ekki frjósi í þeim. Enginn má setja aflvélar í samband
við vatnsveituna, nema með samþykki vatnsveitunefndar, og með þeim útbúnaði, sem
hún telur tryggan.

6. gr.

Vatnsveitunefnd getur fyrirskipað takmörkun á vatnsnotkun, ef skortur er á
vatni. Þá getur hún lokað fyrir vatnið, þegar þarf vegna hreinsunar á vatnsgeymum
eða viðgerðar á vatnsæðum. Slíka lokun skal tilkynna fyrirfram, ef tók eru á.
Fullan vatnsskatt ber að greiða, þótt slík lokun fari fram.

7. gr.

Vatnsveitunefnd er heimilt að loka fyrir vatn hjá þeim, sem eftir itrekaða áminningu eyða vatni að óþörfu, vanrækja að gera við bilanir á leiðslum sínum og hafa vatnsæðar þannig, að óþrif hljótist af, eða greiða ekki vatnsskatt á réttum gjalddaga.

8. gr.

Skylt er manni að láta af hendi land og landsafnot í þarfir vatnsveitunnar, svo og mannvirki, og þola þær eignakvaðir, óhagræði og takmörkun á afnotarétti, sem vatnsveitan kann að hafa í för með sér, enda komi fullar bætur fyrir samkvæmt mati, ef ekki næst samkomulag.

9. gr.

Vatnssala til skipa fer fram á bryggju hafnarsjóðs og fleiri bryggjum, ef þurfa þykir, og er bryggjueigendum skylt að leyfa afhendingu vatns til skipa á bryggjum sínum og lagningu vatnsæða og uppsetningar mælitækja í húsum og á bryggjum í þessu skyni samkvæmt 8. gr.

10. gr.

Hver sá, sem tekur vatn úr vatnsveitunni án heimildar, eða á annan hátt en ráð er fyrir gert, í þeim tilgangi að losna við að greiða gjald fyrir, skal sæta sektum, nema þyngri refsing liggji við samkvæmt lögum, auk þess sem honum er skylt að greiða fyrir vatnið samkvæmt mati vatnsveitunefndar.

11. gr.

Hver sá, sem skemmir eða saurgar vatnsæðar vatnsveitunnar, brunna hennar eða önnur mannvirki, skal greiða fullar bætur fyrir samkvæmt mati tveggja dómkvaddra manna og sæta sektum, nema þyngri refsing liggji við.

12. gr.

Vatnsveitunefnd eða trúnaðarmönnum hennar er heimilt að fara í hús manna, þar sem vatnsæðar liggja, til athugunar og aðgerða. Ef útbúnaði er að einhverju leyti ábótavant, skal húseigandi tafarlaust bæta úr því, ella er vatnsveitunefnd heimilt að gera það á hans kostnað.

13. gr.

Af öllum húsum í Þorlákshöfn, sem virt eru til fasteignamats og vatni er veitt í, eða úr næst til vatnsæða í götu, vegi eða opnu svæði, er lóð þeirra telst til, skal greiða vatnsskatt.

Skatturinn skal lagður á eftir lögskipaðri fasteignamatsvirðingu húsanna.

Nú er hús, sem greiða ber af vatnsskatt, ekki virt fasteignamatsvirðingu, og ákveður þá vatnsveitunefnd skattinn.

14. gr.

Hver sá, sem tengir við vatnsveitu Þorlákshafnar, skal greiða tengigjald kr. 5000.00 og 2% af fasteignamati húsa og tilheyrandi lóða.

Af öllum íbúðarhúsum í Þorlákshöfn, sem nota vatn, skal greiða vatnsskatt kr. 600.00 á ári, auk þess skal greiða kr. 600.00 á ári fyrir hverja íbúð, sem húið er í umfram eina í hverju húsi.

15. gr.

Af húsum, sem nota vatn til annars en venjulegra heimilisþarfa vegna atvinnu, sem í þeim er rekin og útheimtir mikið vatn, svo sem verksmiðjur, baðhús, þvottahús, iðnaðarfyrirtæki o. fl., skal greiða vatnsskatt 3% — þrjá af hundraði — af fasteignamatsverði.

16. gr.

Fyrir önnur vatnsnot skal greiða vatnsskatt sem hér segir:

1. Af hverri tunnu saltaðrar síldar	kr.	1.00
2. Af hverri tunnu flakaðrar síldar	—	1.00
3. Af hverri smálest innvegins nýs fisks	—	2.50
4. Fyrir vatn til fiskþvottar, af hverju skippundi	—	0.50
5. Fyrir hverja frysta síldartunnu	—	1.00
6. Fyrir hvern kjötskrokk	—	0.40
7. Fyrir vatn í steypu, af hverri sementstunnu	—	1.00
8. Fyrir hverja bifreið, skrásetta í Þorlákshöfn í Ölfushreppi, árgjald	—	100.00
9. Fyrir hvern krana utanhúss, árgjald	—	30.00
10. Fyrir hvern stórgrip, sem stendur inni, árgjald	—	30.00
11. Fyrir hverja 100 lítra lifrar tekna til bræðslu	—	1.00

17. gr.

Komi til vatnsnotkunar umfram það, sem um getur í 14., 15. og 16. gr., hefur vatnsveitunefnd heimild til að ákveða vatnsskattinn. Heimilt er að selja vatn eftir mæli, er vatnsveitan leggur til, en notendur greiða fyrir hæfilega leigu eftir ákvörðun vatnsveitunefndar. Sé vatn selt eftir mæli, skal greiða kr. 1.20 fyrir smálest af fyrstu 1000 smálestunum og kr. 0.70 fyrir smálest af því, sem fram yfir er. Fyrirtæki, svo sem sláturhús og þvottastöðvar bifreiða, greiði vatnsskatt, sem stjórn vatnsveitunnar ákveður fyrir eitt ár í senn. Húseigandi ber ábyrgð á greiðslu vatnsskatts húsa. Atvinnurekandi, útgerðarmaður eða útflytjandi ber ábyrgð gagnvart vatnsveitunni á greiðslu vatnsskatts af síld og öðrum fiski. Eigandi framleiðslustöðvar ber ábyrgð á, að vatnsskattur sé greiddur af vatnsskattsskyldri framleiðslu eða verkun á stöð hans.

18. gr.

Fyrir vatn til skipa greiðist kr. 15.00 fyrir smálest, en minnsta gjald skal þó vera kr. 30.00 fyrir fiskiskip og kr. 50.00 fyrir önnur skip. Hreppsnefnd er heimilt að fela landshöfninni í Þorlákshöfn, að sjá um sölu vatns til skipa og semja við hana um fyrirkomulag þeirrar vatnssölu.

19. gr.

Skip, sem vatnsveitan hefur afhent vatn, má ekki, að viðlögðum sektum, fara úr höfninni fyrr en vatnið er greitt, nema gjaldfrestur hafi verið veittur. Vatnsskatt má innheimta með lögtaki á kostnað notanda.

20. gr.

Reikningsár vatnsveitunnar er almanaksárið. Gjaldlagi vatnsskatts húsa er 30. júní ár hvert og greiðist vatnsskatturinn í einu lagi fyrir líðandi ár. Vatnsskattur samkvæmt 16. gr. fellur í gjalddaga um leið og varan er framleidd eða flutt á skipsfjöl til útflutnings. Vatnsskattur samkvæmt 17. gr. fellur í gjalddaga mánaðarlega eftir á eða þegar verksmiðjurekstur hættir ár hvert.

21. gr.

Heimilt er hreppsnefnd fyrir eitt ár í senn að hækka eða lækka vatnsskattinn um allt að 50%.

22. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varðar sektum allt að kr. 1000.00 nema þyngri refsing liggji við að lögum. Með mál út af brotum gegn reglugerðinni skal farið að hætti opinberra mála.

Reglugerð þessi, sem samin er og samþykkt af hreppsnefnd Ölfushrepps, staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, sbr. lög nr. 93 5. júní 1947, um aðstoð til vatnsveitna, til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 19. maí 1967.

F. h. r.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Hallgrimur Dalberg.

REGLUGERÐ

fyrir Stofnlánadeild verzlunarfyrirtækja (verzlunarlánasjóð).

1. gr.

Bankaráð Verzlunarbanka Íslands hf. hefur samþykkt samkvæmt 1. gr. laga nr. 48 10. maí 1966 um Stofnlánadeild verzlunarfyrirtækja (verzlunarlánasjóð) og að fengnu samþykki fundar hluthafa Verzlunarbanka Íslands hf. hinn 8. apríl 1967, að stofna til Stofnlánadeildar verzlunarfyrirtækja (verzlunarlánasjóð) við bankann. Stofnlánadeildin er sérstök deild við Verzlunarbanka Íslands hf., og tekur hún til starfa hinn 1. júlí 1967, sbr. 14. gr. laga nr. 48/1966.

Tilgangur stofnlánadeildarinnar er að styðja verzlun landsmanna með hagkvæmum stofnlánum, svo sem segir í 4. gr. laga nr. 48/1966 og í reglugerð þessari.

2. gr.

Stofnlánadeildin er sjálfstæð deild í bankanum, með sérstakri fjárábyrgð, er bundin sé við eignir hennar. Fjárreiðum stofnlánadeildarinnar skal haldið algerlega aðgreindum frá fjárreiðum annarra deilda bankans, og hefur deildin sérstakt bókhald.

Bankaráð Verzlunarbanka Íslands hf. hefur á hendi stjórn stofnlánadeildarinnar. Ákveður bankaráðið allar lánveitingar deildarinnar, að fengnum tillögum banka-stjóra. Um starfsemi stofnlánadeildarinnar gilda almenn ákvæði laga um Verzlunarbanka Íslands hf., svo og almenn ákvæði reglugerðar og samþykktá fyrir bankann, eftir því sem við getur átt.

Allur kostnaður af stjórn og rekstri sjóðsins greiðist af tekjum hans.

3. gr.

Stofnfé stofnlánadeildarinnar er árlegt framlag frá Verzlunarbanka Íslands hf. samkvæmt ákvörðun aðalfundar ár hvert, og skal það ekki vera lægra en tvær milljónir króna árlega fyrstu fimm árin, sem stofnlánadeildin starfar.

Önnur fjáröflun stofnlánadeildarinnar er sem hér segir:

1. Fé, sem fengið er með útgáfu vaxtabréfa, að fengnu samþykki Seðlabankans.
2. Vextir.
3. Fé, sem fengið kann að vera að láni til endurlána.
4. Lántökugjöld, sbr. 7. gr.

4. gr.

Stofnlánadeildinni er ekki heimilt að endurlána erlent fé, nema með gengis-ákvæði. Þó er heimilt að skipta gengisáhættu niður á ákveðna flokka útlána í réttu